

٩٤٦٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فارسی

اول دبستان

۱۳۶۲

این کتاب در سال ۱۳۹۱ به سیله گردید
وزارت آموزش و پروران مسورة تجدیدنظر شد

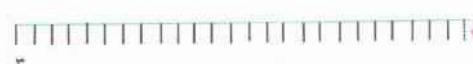
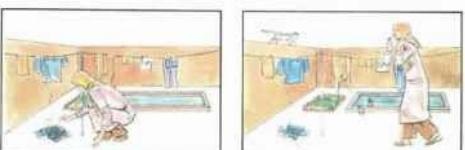
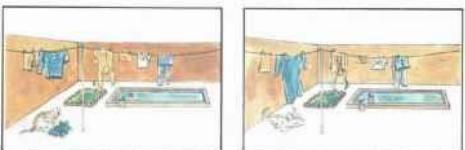
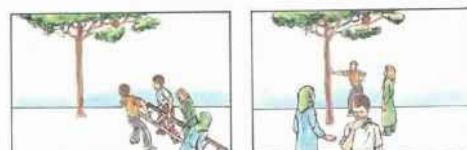
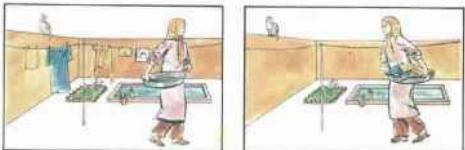
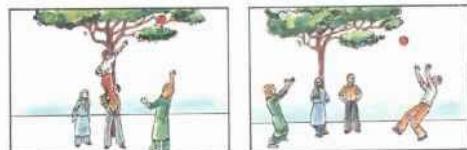
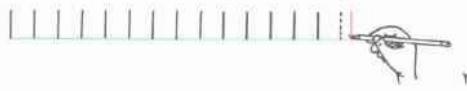
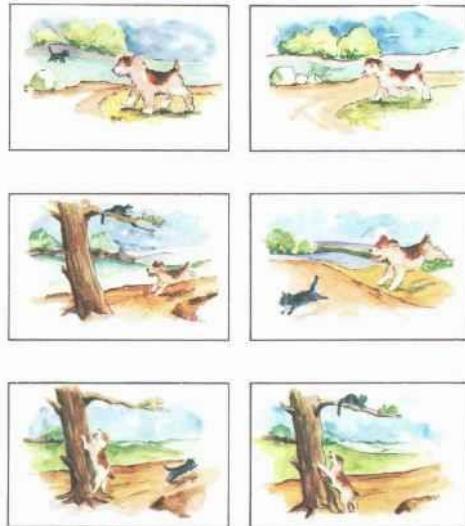
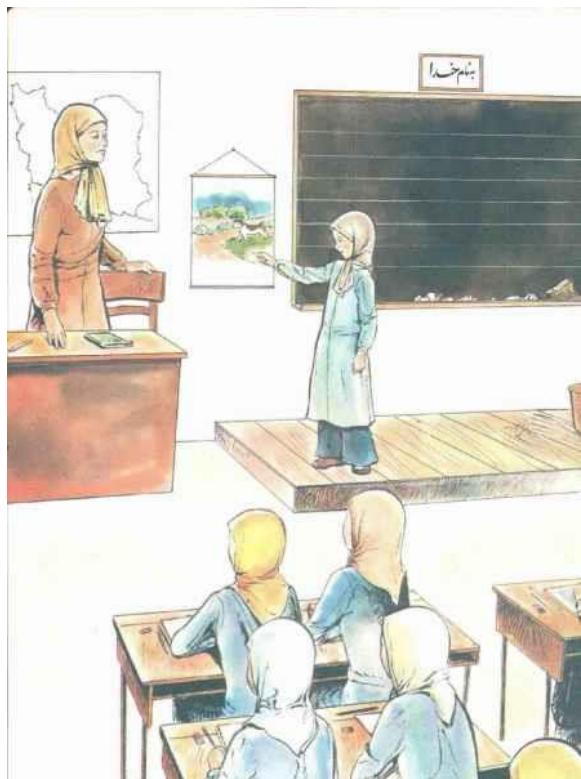
تألیف: منوچهر درفشه - زمان زمانی - اکبر چاچک

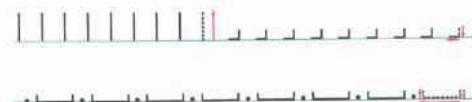
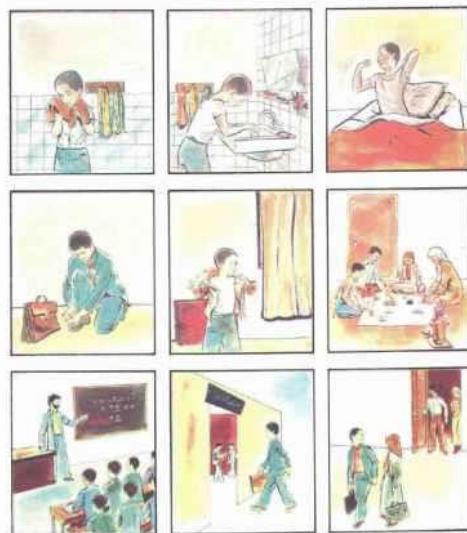
خطاط: فریدون جهانشاهی

صلحه‌آرا: قریباً گنجانی

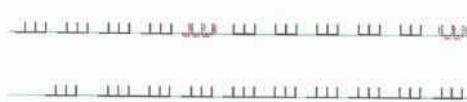
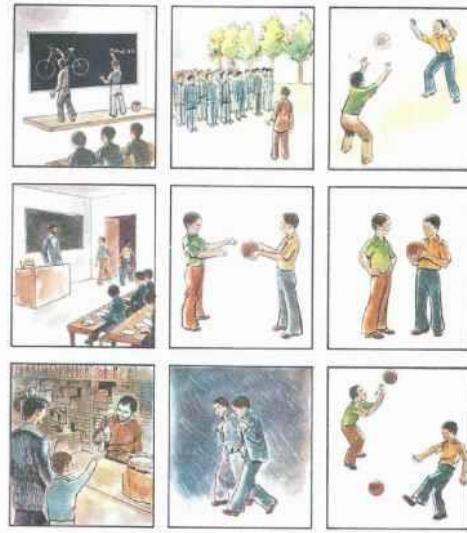
جایز شرکت المحت «مهامن عالم»

حق جایز محفوظ است.

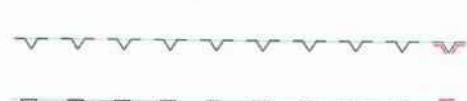
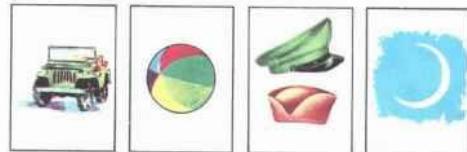
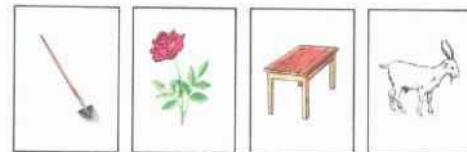
4

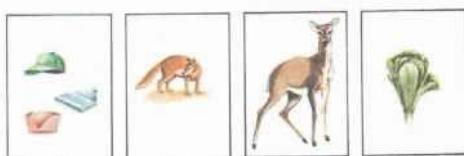
5

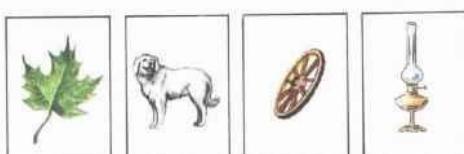
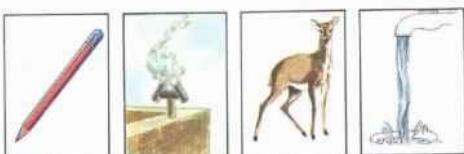
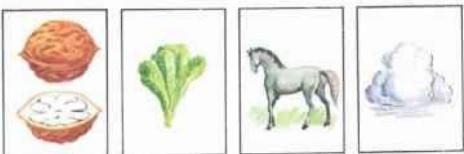
v

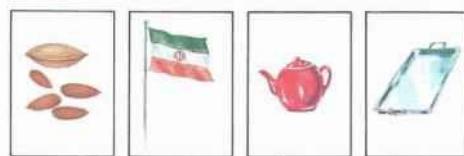
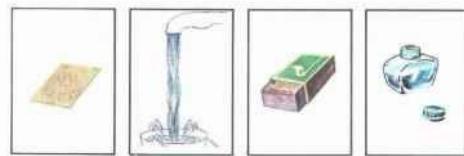
^

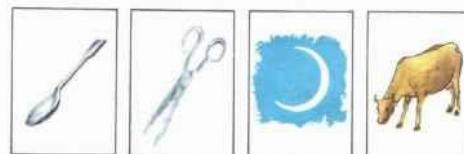
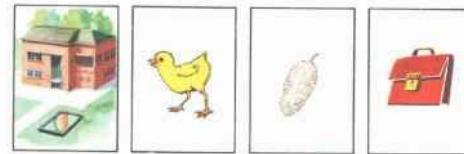
o o o o U
c c c c C
1

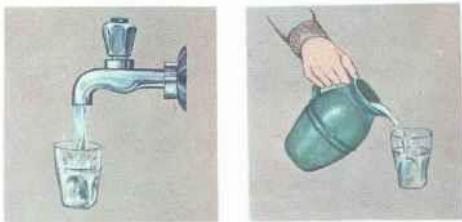
oo oo o o o o o
- - / / - - - -
33

o o o o o o o o o o o o
oo oo oo o o o o o o o o
A 2

- - - - - - - - - -
C C C C C C C C
44

آب آب

آب

ب

نان نان

نان

بابا نان!

بابا نان!

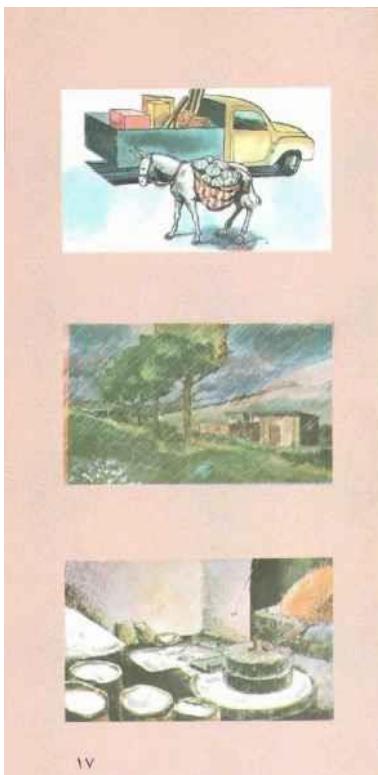
ن ن

بابا آب داد.

بابا نان داد.

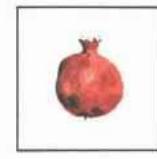

١٧

بـ

بـان

آـد

آنـار

بـراـدـر آـنـارـدـارـدـ.

باـبا آـنـارـنـدـارـدـ.

بـراـدـر آـنـارـدـادـ.

باـبا آـنـارـدـارـدـ.

١٨

آـبـ

نـانـ

بـارـ

بـارـانـ

آـردـ

آنـارـ

باـباـ

بـراـدـرـ

مـنـ

بـادـامـ

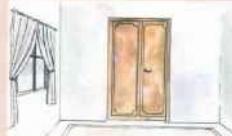
ذـرـ

هـاـذـرـ

أـبـرـ

آـبـ نـانـ

بـارـ ذـرـ

آنـارـ بـادـامـ

آـردـ بـارـانـ

١٩

بـادـامـ

مـنـ بـادـامـ دـارـمـ.

بـراـدـرـ آـنـارـ دـارـدـ.

بـراـدـرـ بـادـامـ نـدـارـدـ.

مـنـ آـنـارـ نـدـارـمـ.

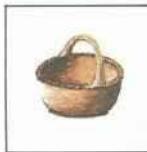
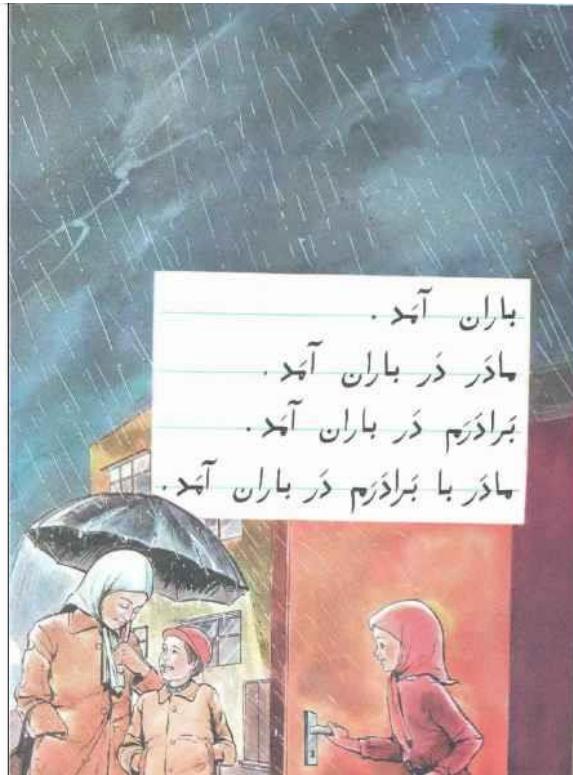
ـمـ

بابا داد.
بابا داد.
بابا نان.

من دارم.
برادرم دارد.
أنار دارد.
من أنار.

۲۱

باران آمد.
ماذر در باران آمد.
برادرم در باران آمد.
ماذر با برادرم در باران آمد.

سَبَد

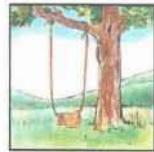

دَس

آن مرد اسب دارد.
آن مرد داس دارد.
آن مرد سبد دارد.
آن مرد با اسب آمد.
آن مرد در باران آمد.

۲۳

تَاب

آن تاب است.
بابا آن تاب را بست.

آن سبد است.
سara سبد در دست دارد.

تَ دَس

۲۴

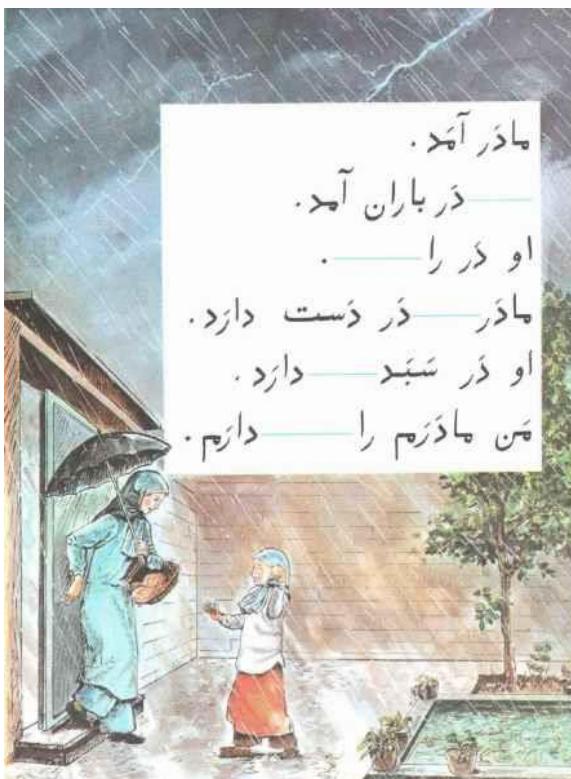

توت

مَنْ توت دارم.
سara توت دارد.
او با من دوست است.
من او را دوست دارم.

او و

۲۵

ماذر آمد.
در باران آمد.
او در را.
ماذر در دست دارد.
او در سبز دارد.
من ماذر را دارم.

آدم - مار - باران - دانا - ابر - مرد
نان - اسب - آرد - دوست - آب
ماذر - آست - آنار - بابا - دلان
آمد - نلارم - بادام - داس - نلارزد

ا

د

ز

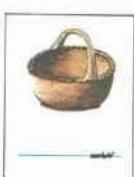
آدم

ن

ر

ب

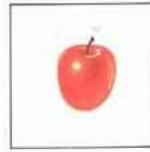
۲۶

۲۸

سینی

سیب

این سیب است.

این سینی است.

در این سینی سیب است.

آین سینی در دست دارد.

بابا سیب بُرْمی دارد.

این سیب است.

نِکدان

نِک

آن نِک است.

آن نِکدان است.

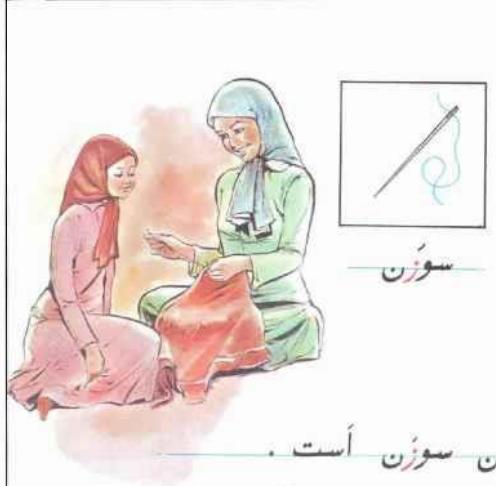
این کودک آکرم است.

اکرم نِکدان در دست دارد.

او با نِکدان نِک می ریزد.

ک ک

سوْن

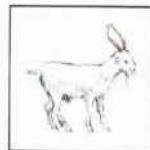
آن سوْن است.

آن زن سوْن دارد.

او با سوْن می دوزد.

او با سوْن دامن می دوزد.

ز

بُز

ارْدَک

این اردک است.

اردک در آب است.

اردک در آب بازی می کند.

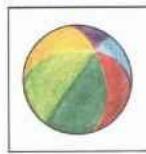
این بُز است.

این بُز بازی می کند.

و و

پا

توب

اکرم توب دارد.

اکرم با پرسی دوست است.

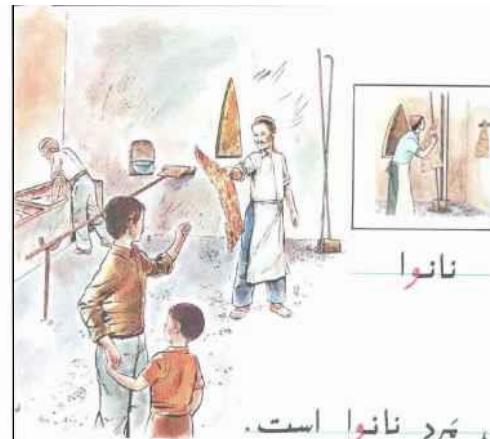
اکرم با پرسی توب بازی می‌کند.

پرسی توب را می‌اندازد.

اکرم توب را با پا می‌زند.

پ

نانوا

این مرد نانوا است.

نانوا نان می‌پزد.

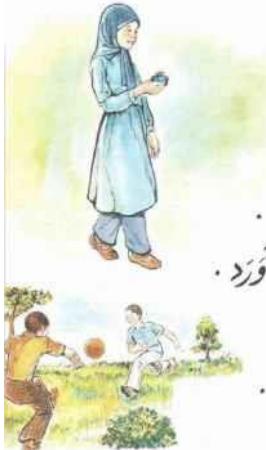
نانوا نان را در تنور می‌پزد.

او نان را از تنور بیرون می‌آورد.

و

آن اسپ ھی دَوَد .
آن ٹُند ھی دَوَد .
آن مرد اسپ سواری
آن اسپ را ٹُند ھی رائَد .

ڏوائت

این ڏوائت است.
اکرم را ھی آورد.

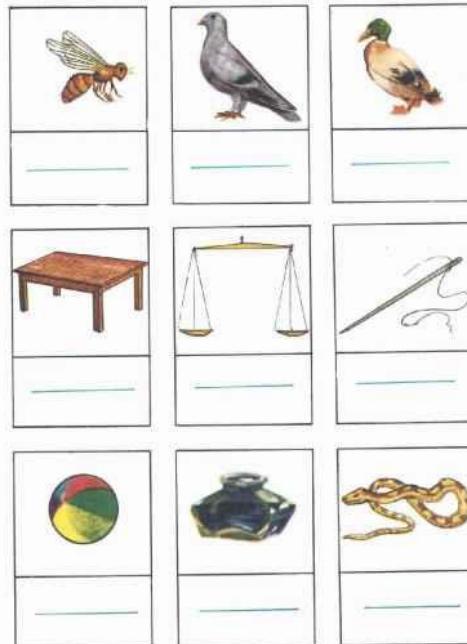
این پرویز است.
پرویز ھی ڏواد.
پرویز و امین ھی گند.

۳۶

امروز باران بارید.
امروز باران ٹند بارید.
من در ڏيستان بودم.
من از ڏيستان آمدم.
من ٹند آمدم.

۳۸

۳۷

اسم این پسر نادر است.
نادر دوست امین است.
کتاب امین در دست نادر بود.
نادر کتاب او را پس داد.

اکرم سے روز بیمار بود.
امروز اکرم بِ دُبستان می رہد.
ماڈر اکرم بِ مدیر دُبستان نامہ می نویسدا،
او بِ مدیر می نویسدا کہ اکرم بیمار بوده است.

۵

۴۰

ڈفتر

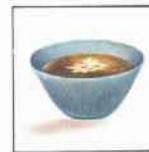
کیف

امین برادر اکرم است.
پدر امین و اکرم در مسافرت است.
فردا امین و اکرم با ماڈر پیش پڑشاں
می رہند.
امین و اکرم کیف، کتاب و ڈفتر شان
را ہی بیند.

۴۲

کشک

آش

ماڈر اکرم آش می پیزد.
اکرم سبزی را پاک می کندا.
اکرم سبزی را در آش می ریزد.
ماڈر اکرم کشک ڈرست می کندا.
او کشک را در آش می ریزد.
اکرم و امین آش را دوست دارند.

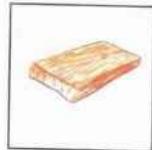
ش ش

امین و اکرم در مسافرت درس را فراموش
نہیں کنند.

ف ف

۴۳

تخته

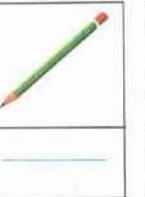
میخ

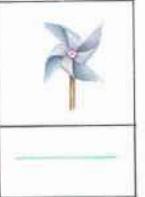
امین با پدرش از بازار تخته خرید.
امین با پدرش از بازار میخ خرید.
امین میخ و تخته را به خانه برد.
او با تخته و میخ میز ساخت.
پدرش در ساختن میز به او گفک کرد.

۴۴

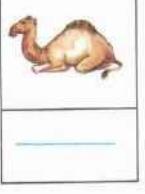

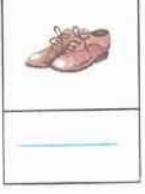

۴۵

آچار

پیچ

امین دوچرخه دارد.

پیچ دوچرخه‌اش باز شده است.

امین با آچار پیچ دوچرخه را سفت
می‌کند.

او دوچرخه‌سواری را دوست دارد.

چ چ

خود - می خورد - خورشید - نوک - دو	
خروس دارد.	
خروس به زیین نوک می زند و دانه.	
را در آسان می بینیم.	
امین به دوست نایه می نویسد.	
اکرم روز بیمار بود و به دستان نرفت.	

۴۶

۴۷

بشقاب

فاشق

امین و اکرم به مادر کمک می‌کنند.
امین بشقاب و فاشق را به اتاق
می‌آورد.
اکرم سفره را به اتاق می‌آورد.

ق ق

۴۸

گوسفند

سگ

یک روز اکرم و امین با پدر پیزگ به گردش
رفتند. وقتی که بزمی گشتند، یک سگ چوپان
دیدند. پدر پیزگ گفت: سگ از سگ چوپان می‌ترسد.
سگ چوپان وقتی که سگ از ترس سگ به گوسفندان
می‌کند. سگ از ترس سگ نزدیک نمی‌شود.

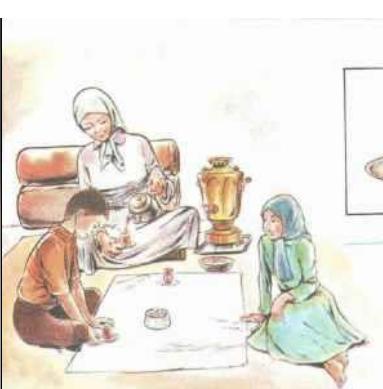

گ گ

۵۱

چای

مادر اکرم و امین چای ذست می‌کند.
او چای را در قوری دم می‌کند.
وقتی چای در قوری دم می‌کشد،
مادر برای اکرم و امین یک استکان
چای می‌ریزد.

ب ب

۴۹

این مرد کشاورز است.
او یک اسب دارد.
او اسب را به گاری می‌بند.
او برای باربری از اسب و گاری استفاده
می‌کند.

اسب می‌تواند بار سنگینی را بکشد.

مریم هدایش را گم کرده بود. اکرم آن را پیدا کرد و پیش آموزگار برد. آموزگار هدای را به دانش آموزان نشان داد.

مریم هدایش را شناخت. آموزگار هدای را به مریم داد.

مریم از اکرم سپاسگزاری کرد.

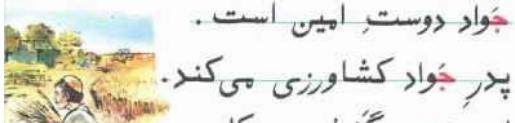

جوچ

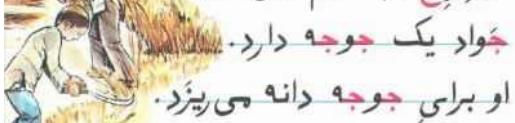
برنج

جواد دوست امین است.

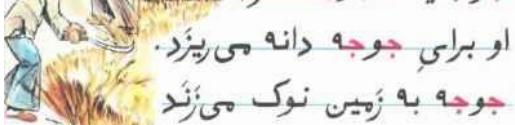

پدر جواد کشاورزی می کند.

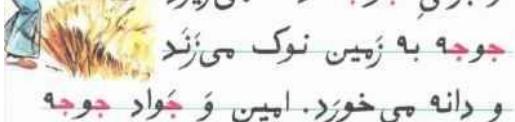
او برنج و گندم می کارد.

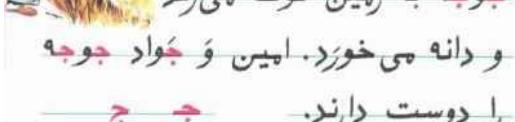
جواد یک جوجه دارد.

او برای جوچ دانه می پزد.

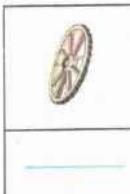
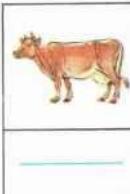
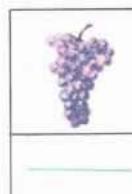

جوچ به زمین نوک می زند

و دانه می خورد. امین و جواد جوچ را دوست دارند.

ج

شب بود. ماہ پشت، ابر بود.

امین و اکرم به آسمان نگاه می کردند.

آنها ماه و ستاره ها را نمی دیدند.

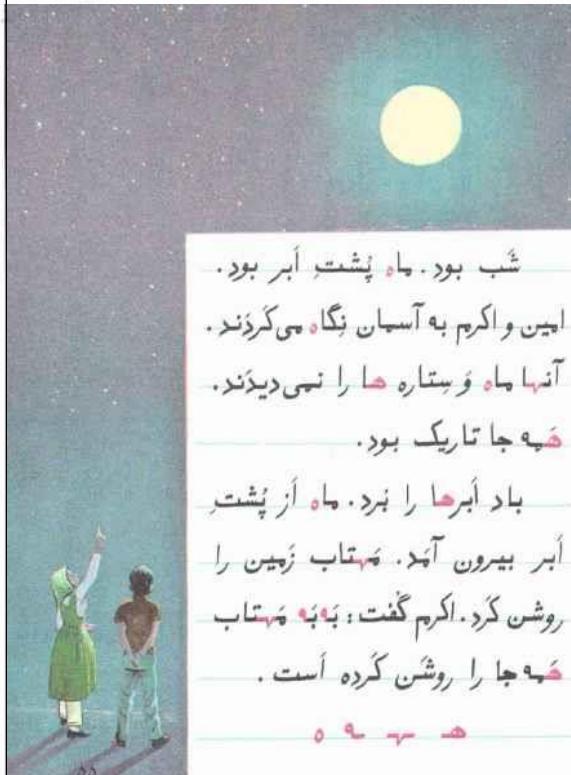
هیه جا تاریک بود.

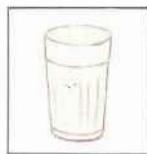
باد ابرها را برد. ماه از پشت

ابر بیرون آمد. مهتاب زمین را

روشن کرد. اکرم گفت: بب مهتاب

هیه جا را روشن کرده است.

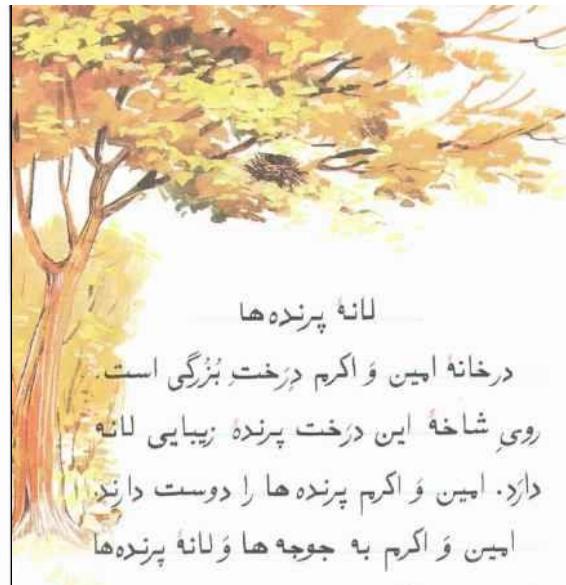

لیوان

گل

این دانش آموز خوبی است. او با سهای خود را تیز نگه می دارد. شاخه های گل را نمی شکند. با لیوان خودش آب می خورد. همیشه به دیگران کیک می کند. این رجل کلاس را تیز می کند.

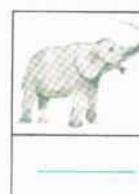
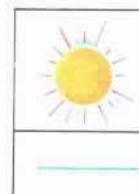
لانه پرنده ها

درخانه امین و اکرم درخت بزرگی است. روی شاخه این درخت پرنده زیبایی لانه دارد. امین و اکرم پرنده ها را دوست دارند. این و اکرم به جوجه ها و لانه پرنده ها دست نمی زنند.

می

زنگ - جای بلند - پرآز - کتابخانه
نَزْدِيْكِ دِبِسْتَان - قَشْنَگُ أَسْت

مدرسه	مدرسه	ما	پ	ک	دارد.
خانه	خانه	ما			است.
کوزه	کوزه	آب			آب است.
لانه	لانه	لکلک	لانه	خود	را در می سازد.
جوچا	جوچا	من			
سفره	سفره	سفره	ما	سفیر	است.

خورشید زمین را
روشن می‌کند. روز که
خورشید می‌تابد، آفتاب
زمین را گرم می‌کند.
روزهای آفتابی گرم
و روشن است.

شبایی که ماه می‌تابد،
پهتاب زمین را روشن
می‌کند. شبایی که ماه
نمی‌تابد، تاریک است.

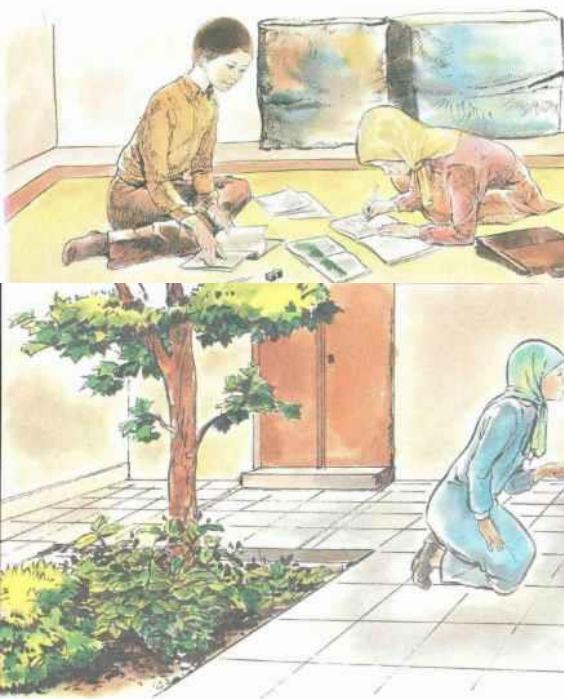
ژاله و گل

ژاله، دوست اکرم، شاخه گلی را در
گلستان کاشته بود. او هر روز چهار بار به
گلستان آب می‌داد. پس از چند روز شاخه
گل پُشترده شد.

اکرم وقتی که گل پُشترده را دید، به

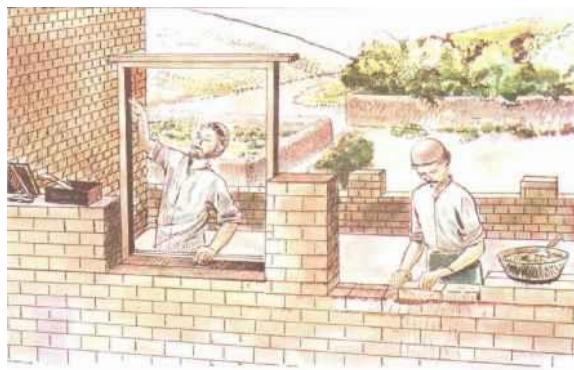
اکرم و امین خواهر و برادر هستند.
امین دو سال از اکرم بزرگتر است. وقتی که
اکرم درس می‌خواند، امین به او گفک می‌کند.
این خواهر و برادر در کارها به پردازگر
گفک می‌کند. آنها خوب درس می‌خوانند.

خواه

ژاله گفت: به گلستان نباید زیاد آب داد. اگر به
گلستان زیاد آب بدهیم، زود پُشترده می‌شود.
ژاله فرمید که اگر روزی یک بار به گل آب
پُشترده، گل پُشترده نمی‌شود.

ژ

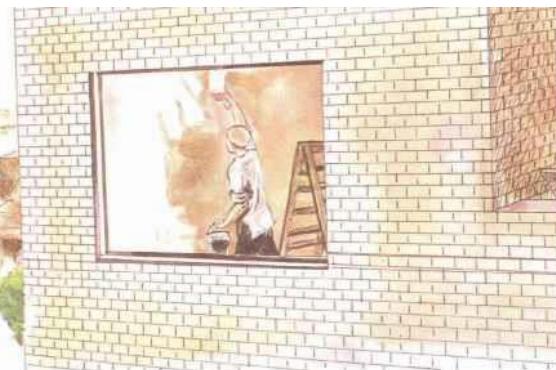

ھڪاري

اسم پڏر اکرم و امين، مجید است.
مجید و گريم و اکبر با هم کار می کنند.
مجید بنا است. او دیوارها و سقف خانه ها
را می سازد.

گريم نجار است. او ڈرها و پنجره های

٦٤

خانه را از چوب می سازد.

اکبر هم نقاش است. او در و پنجره و
دیوارهای خانه را زنگ می زند.
این سه نفر در ساختن خانه با یکدیگر
ھڪاري می کنند.

۔

٦٥

صابون

اکرم و امين زود از خواب بیدار می شوند.
آنها دست و صورت خود را با آب و
صابون می شویند. هر ٻک از آنها پسواک
پخصوص به خود دارد. آنها با پسواک
پخصوص به خود ڏنانها را پسواک
می کنند.

ص ص

٦٦

حولہ

اکرم و امين صبح زود از خواب بیدار
می شوند. آنها هر روز صبح دست و صورت
خود را با آب و صابون می شویند.
ڏنانها را پسواک می کنند. دست و صورت
را با حوله ٿشک می کنند. لباس می پوشند.
صبحانه می خونند و به ڏپستان می روند.

ح ح

٦٧

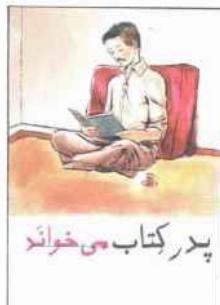
نیاز

پدر هر روز صبح زود از خواب بیدار می شود. مادر هر روز صبح زود از خواب بیدار می شود. پدر هر روز نیاز می خواند. مادر هر روز نیاز می خواند. وقتی که پدر نیاز می خواند، اکرم و امین گوش می گذند تا یاد بگیرند. اکرم و امین می خواهند وقتی که بزرگ شوند نیاز بخوانند. خدا کسی را که نیاز می خواند دوست دارد.

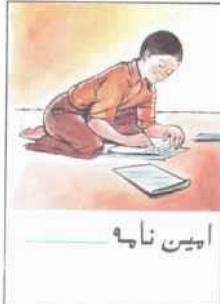
۶۸

اکرم به مدرسه

پدر کتاب می خواند

امین نامه

اکرم به جوجه دانه

حوله - پژوهده - مخصوص

هر کس باید با مسوک
به خود
دندانهایش را مسوک
کند.

اکرم دست و صورت
خود را با
خشک می کند.

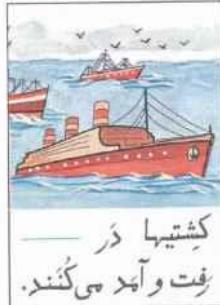

اگر به گل آب ندهیم
زود می شود.

۶۹

به سر قله
می گوییم.

کشتیها در
رفت و آمد می گند.

آب به دریا
می ریزد.

فیل در
زندگی
می گذارد.

۷۰

۷۱

طناب

زنگ تفریح است. بچه‌ها در حیاط مدرسه بازی می‌کنند. ظاهروه فاطمه با هم دوست هستند. آنها در یک طرف حیاط طناب بازی می‌کنند. اکرم در وسط حیاط با بچه‌های دیگر توپ بازی می‌کند. بچه‌ها ذقت می‌کنند که توپ به شیشه نخورد.

ط

۷۲

مزروعه گندم

یک روز دانش آموزان با معلم خود به گردش رفتند. آنها به یک مزرعه گندم که نزدیک دشتان بود رفتند. معلم درباره شخم زدن، دانه پاشیدن و درو گردان برای بچه‌ها محبت کرد. معلم گفت: کشاورزان برای به دست

۷۴

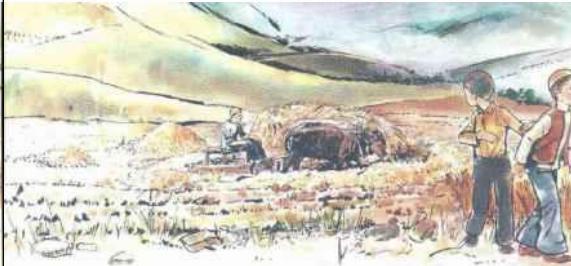

دانش آموزان خوب

نزدیک فهرست. ناظم مدرسه زنگ می‌زند. بچه‌ها با نظم و ترتیب از کلاس بیرون می‌آیند. نمایر و ناظم هم به حیاط مدرسه می‌آیند. بچه‌ها هنگام رفتش به خانه از نمایر و ناظم خدا حافظ می‌کنند. بچه‌ها در راه خانه موظب هستند که کتاب خود را گم نکنند.

ظ

۷۳

آودن گندم خیلی زیست می‌کشد تازیین را شخم زند و آن را آبیاری می‌کند.

بچه‌ها بعد از صحبت معلم، بیرون از مزرعه شروع به بازی کردند. آنها موظب بودند گندمهای مزرعه را خراب نکنند. بچه‌ها موقع ظهر در یک جامع شدند و همراه معلم خود به مدرسه برگشتلند.

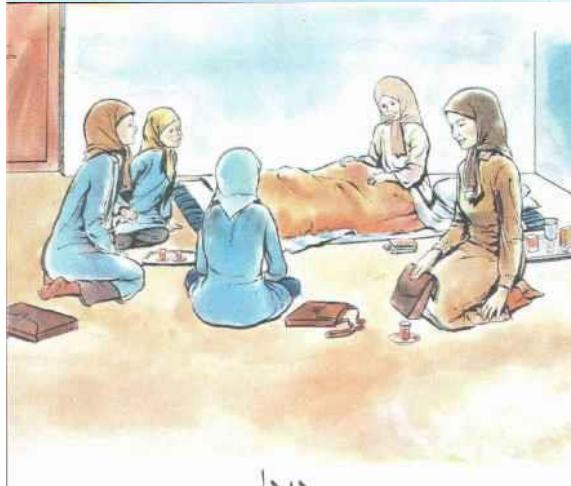
سعی

۷۵

طناب - ظهر - بعد - محل - خیاط - نظم
 سطل - خراحت - شروع - خیاط - وسط
 جمع - طرف - عید - مواظبت - مزروعه
 ظلم - ناظم

م	ع	ع	م

۷۶

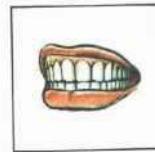

دیدار

پک روز طاهره پریض بود. وقتی که آموزگار اسم دانش آموزن را می خواند، طاهره حاضر نبود.

اکرم به آموزگار گفت: طاهره پریض است.

۷۸

لثه

اکرم دختر پاکینزه‌ای است. او دوست ندارد بدن و لباسش گفیف باشد. این هم مثل اکرم، پسر پاکینزه‌ای است.

آنها هر شب دندهایشان را مسواک می‌کنند و دهان و لثه‌هایشان را می‌شویند. این و اکرم می‌دانند که دندهان و لثه گفیف نمی‌کن است با عذر بیماری بشود.

لثه

۷۷

آموزگار گفت: بچه‌ها من امروز عصر به دیدن طاهره می‌روم شما هم می‌توانید با من به دیدن او بیایید.

بعضی از بچه‌ها گفتند ما ظهر آر پدر یا مادرمان اجازه می‌گیریم و با شما به خانه طاهره می‌آییم.

عصر آن روز، آموزگار و بعضی از دوستان طاهره به دیدن او رفتند. طاهره خیلی خوشحال شد و از آنها تشکر کرد.

ض ض

۷۹

باغ آنار

اصغر پرستمی اکرم و امین است.

پدر اصغر باغبان است. او یک باغ آنار دارد. باغ او هر سال مقدار زیادی میوه می‌دهد. پدر اصغر از درختهای باغ به خوبی موظبت می‌کند. اصغر در آبیاری و سپاشی درختها به پذیرش کمک می‌کند. وقتی که میوه‌ها رسید، اصغر قبلاً پذیرش میوه‌ها

غذاي لزيذ

مادر امین و اکرم غذا می‌پزد. امین و اکرم در پختن غذا به او کمک می‌کنند. مادر آبگوشت می‌پزد. وقتی که آبگوشت آماده شد، آن را در کاسه‌ای می‌پزد و سر شفه می‌گذارد.

آبگوشت غذاي لزيذ است. امین و اکرم اين غذا را خيلي دوست دارند. آنها از خوردن آبگوشت لذت می‌برند.

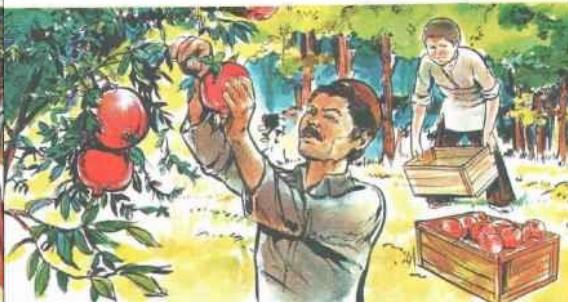

ذ

را می‌چینند. بعد آنها را برای فروش به شهر می‌فرستند.

آنها وقتی که میوه را می‌چینند، موظب حسنه که تیغ به دستشان نزود. چون بعضی از درختها تیغ دارند.

غ غ غ غ

لثه - مريض - باغبان - می‌گذارد - کلاغ
باعث - لزيذ - حاضر - باغ - رضا - مثل
کثيف - حوض - تیغ - لذت - اصغر -
اذان - ثواب - وضو - آذر

ذ ث ض ض ش ش غ غ

اضافی - عصر - تیغ - می گزارد - کثیف - لذت

باغبان شاخه‌های خشک و
درخت را می‌برد.
اکرم یک روز — به دیدن دوستش
فاطمه رفت.
شاخه‌های بعضی از درختان
دارند.
اصغر بیوه‌های سالیم را جدا می‌کند و
در سبد —.
خود را بیوه و سبزی — انسان را
بیهار می‌گذرد.

۸۴

هر روز ظهر صدای آذان از مسجد به گوش
اکرم و این هر روز ضمیر نمود از بیداری شوند.
اکرم و این می خواهند وقتی که شدنده یعنی
پدر و مادر رئاز بخوانند.

اول وضعی گیریم، بعد — می خوانیم.
بنا، تجارت و نقاش در ساختن خانه با یکدیگر
می‌گذرد.

جهه‌ها دوست دارند پدر و — و
آموختگارشان از آنها راضی باشند.
هر کس باید مساوک — به خود داشته باشد.

۸۵

النبای فارسی

صدا و شکل هر یک از حرفهای النبای فارسی را یاد گرفتیم. اکنون اسم هر یک از آنها را هم یاد می‌گیریم:

ج	ج	ج	الف	ا
ح	ح	ح	ب	ب
خ	خ	خ	پ	پ
دال	د	د	ت	ت
ذال	ذ	ذ	ث	ث
ر	ر	ر	جیم	ج

۸۶

ف	ف	ز	ز
قاف	ق ق	ژ	ژ
کاف	ک	سین	س
گاف	گ گ	شین	ش
لام	ل ل	صاد	صاد
میم	م م	ضاد	ضاد
نون	ن ن	طا	طا
واو	و	ظا	ظا
ه	ه ه	عین	عین
ی	ی ی	غین	غین

۸۷

خُدا

خُدا خورشید و زمین را آفریده است. خُدا ماه و سیارگان را آفریده است.
خُدا گیاهان و جانوران را آفریده است. خُدا مارا آفریده است.
ای خدای مهریان که خورشید و زمین و ماه و سیارگان را آفریده ای؛
ای خدای مهریان که گیاهان و جانوران را آفریده ای؛
ای خدای مهریان که ما را آفریده ای؛
ای خدای مهریان که برای ما همه چیز آفریده ای؛
ما همیشه تو را می بَرَستیم.

۸۸

پیغمبر

مُعَلِّم به ما درس می دهد. مُعَلِّم همه ما را دوست دارد. مُعَلِّم
می خواهد که ما خوب درس بخوانیم و خوب شویم.
مُعَلِّم ما را راهنمایی می کند تا کارهای خوب انجام دهیم.
ما مُعَلِّم مهریان خود را دوست داریم.
پیغمبر مُعَلِّم همه مردم است. خدا، پیغمبر را برای راهنمایی و
خوب شدنی مردم فرستاده است.
ما همه پیغمبر را دوست داریم و به آنها احترام می داریم.
پیغمبر ما مسلمانان، حضرت محمد (ص) است.

۸۹

قرآن

قرآن کتاب دینی ما مسلمانان است.
دستورهای دین اسلام در قرآن آمده است.
قرآن به ما یاد می دهد که راستگو و درستکار باشیم.
خدا مردم راستگو و درستکار را دوست دارد.
خدا در قرآن به ما دستور می دهد که با یکدیگر دوست و مهریان
باشیم.
قرآن کتاب خداست.
ما به قرآن احترام می داریم.
ما به دستورهای قرآن عمل می کنیم.

۹۰

چند سخن از حضرت علی (ع)

در همه کارها راستگو و درستکار باشید.
کار خوب را آنجام دهید، هر چند که کوچک باشد.
از رفتار ذات دوی کنید.
با دیگران مهریان باشید.
با همسایگان به خوبی رفتار کنید.
بهترین چیزها داشتن است. خدا دانایان را دوست دارد.
کوشش کنید امروز تان از دیروز بهتر باشد.

۹۱

معلم

روزی که به مدرسه آمدیم خواندن و نوشتمن نمی‌دانستیم، از همان روزهای اوک، **معلم** مهریان ما را راهنمایی کرد، او به ما خواندن و نوشتمن یاد داد، او به ما یاد داد که همیشه دفترها و کتابهای خود را یا کیزه نگاه داریم.

او به ما یاد داد که با دوستان خود مهریان باشیم.

او به ما یاد داد که همیشه پاکیزه باشیم تا بیمار شویم.

او به ما یاد داد که به پدر و مادرمان احترام بگذاریم.

او به ما یاد داد که با خواهر و برادر خود مهریان باشیم.

او به ما یاد داد که دیگران را دوست داشته باشیم و به آنها کمک کنیم.

ما از **معلم** خود سپاسگزاریم که به ما خواندن و نوشتمن یاد داد.

از او سپاسگزاریم که مانند پدر یا مادری مهریان، به ما کارهای خوب یاد داد.

خوب یاد داد.

۹۲

میهن ما

کشور ما ایران است.

ما در ایران زندگی می‌کیم،

ایران میهن ماست.

کشور ما شهرها و روستاهای بسیار دارد.

بعضی از مردم **کشور** ما در روستاهای و بعضی دیگر در شهرها زندگی

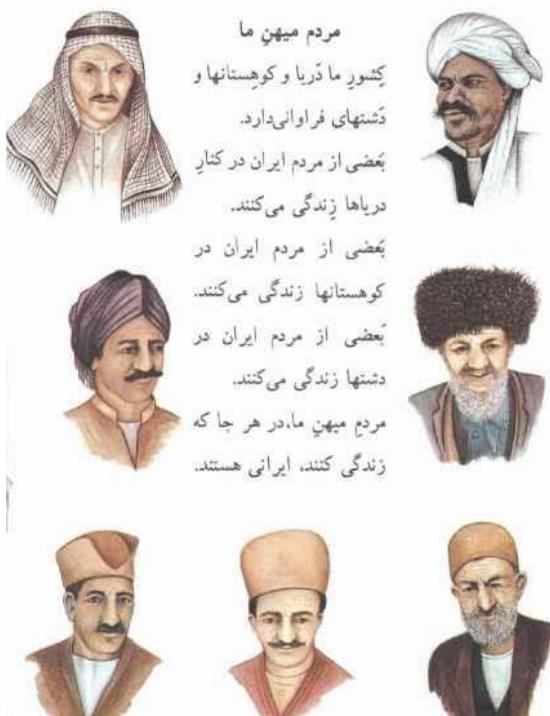
می‌کنند.

ما در هر جا که زندگی کنیم، میهن خود را دوست داریم.

۹۳

ایران، خانه ما

خوب و عزیزی	ایران	زیبا
پاییزه باشی	ای خانه ما	
من دوست هستم	با	شهرهایت
با کوه و دشت	با	نهرهایت
خورشید اسلام	یکبار	دیگر
تاییده از تو	الله	اکبر
در هر کجایت	خون	شهیدان
بیوسته‌جاری است	ای خاک	ایران
بر کوی و کوچه	بر	دشت‌هایت
رو بیده لاله	جان	قدایت
مصطفی رحماندوست		

نوروز

به روز اول سال نوروز می‌گیریم، نوروز عید مردم ایران است.
مردم کشیور ما پیش از نوروز، خانه‌های خود را تمیز و پاکیزه
می‌کنند.
در نوروز به دینی یکدیگر می‌زیبیم و از بیماران دیدار می‌کیم.
از یک نوروز تا نوروز دیگر، یک سال است.

ماه و سال

یک سال دوازده ماه است.
اسم این دوازده ماه را باد بگیریم:

خرداد	اردیبهشت	فروردین
شهریور	مهر	تیر
آذر	آبان	مهر
اسفند	بهمن	دی

شنبه

روزهای هفته

یک هفته هفت روز است.

اسم روزهای هفته را باد بگیریم:

شنبه، یکشنبه، دوشنبه، سهشنبه،

چهارشنبه، پنجشنبه و جمعه.

شنبه روز آغاز هفته است.

جمعه روز آخر هفته است.

روز جمعه دستان تعطیل است.

چهارشنبه

پنجشنبه

جمعه

چهار فصل

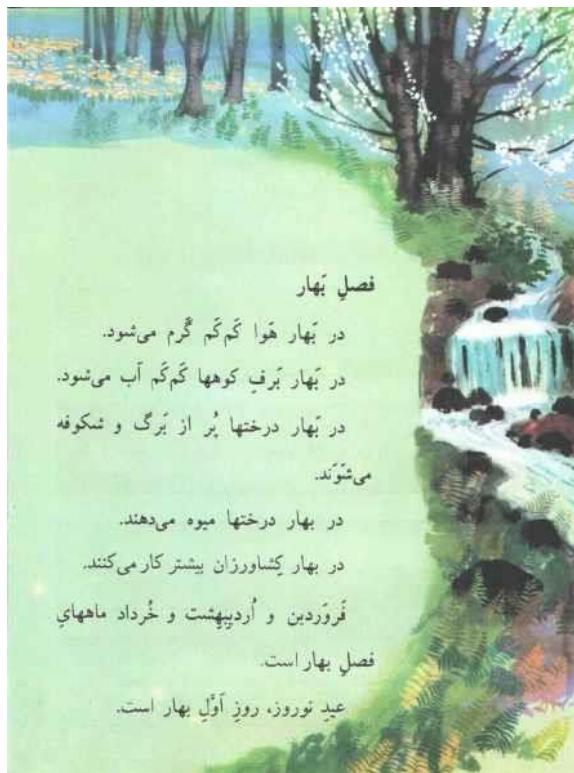
یک سال چهار فصل دارد:
فصل بهار، فصل تابستان، فصل پاییز و فصل زمستان.
یک فصل سه ماه دارد:

فروردین، اردیبهشت و خرداد ماههای فصل بهار هستند.

تیر، مهر و شهریور ماههای فصل تابستان هستند.

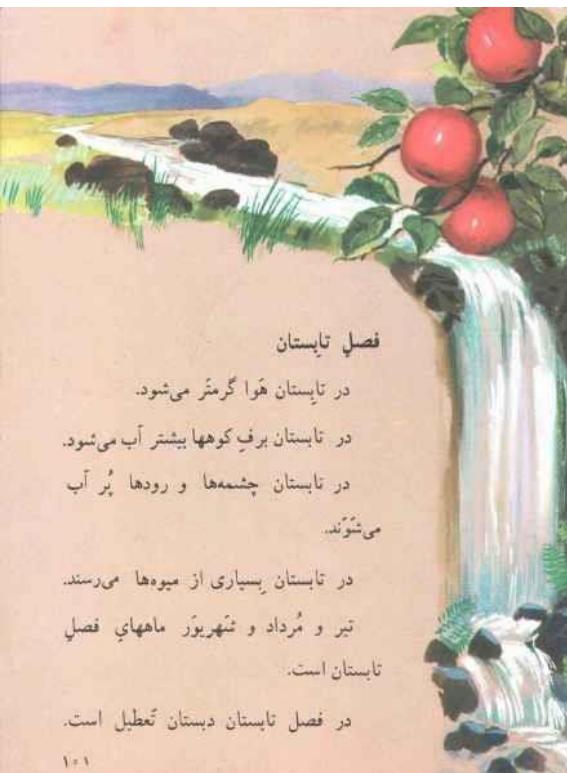
مهر، آبان و آذر ماههای فصل پاییز هستند.

دی، بهمن و اسفند ماههای فصل زمستان هستند.

فصل بهار

در بهار هوا کم کم گرم می شود.
در بهار برف کوهها کم کم آب می شود.
در بهار درختها پُر از بَرگ و شکوفه
می شوند.
در بهار درختها میوه می دهند.
در بهار یکساوِرَزان بیشتر کار می کنند.
فُرُوزِ دین و اُردیبهشت و خُرداد ماههای
فصل بهار است.
عید نوروز، روز آولیٰ بهار است.

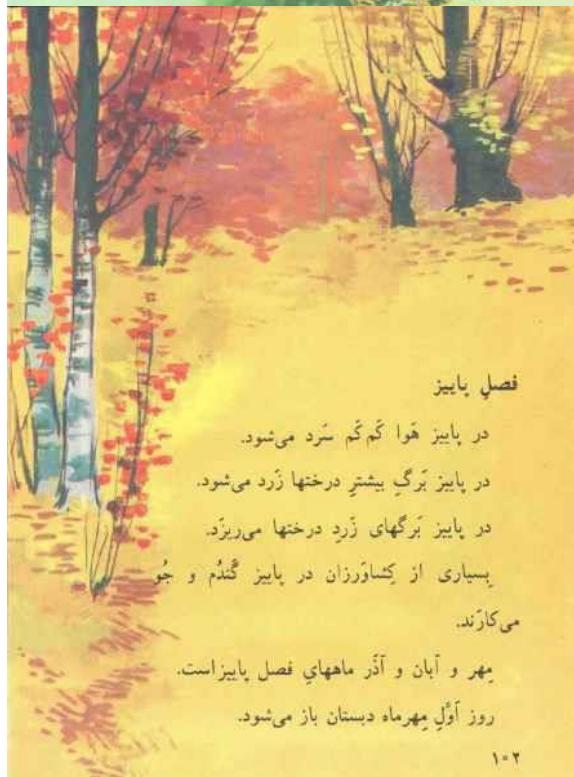

فصل تابستان

در تابستان هوا گرمتر می شود.
در تابستان برف کوهها بیشتر آب می شود.
در تابستان چشمهای و رودها پُر آب
می شوند.
در تابستان بسیاری از میوه‌ها می‌رسند.
تیر و مُراد و شهربور ماههای فصل
تابستان است.

در فصل تابستان دستان تعطیل است.

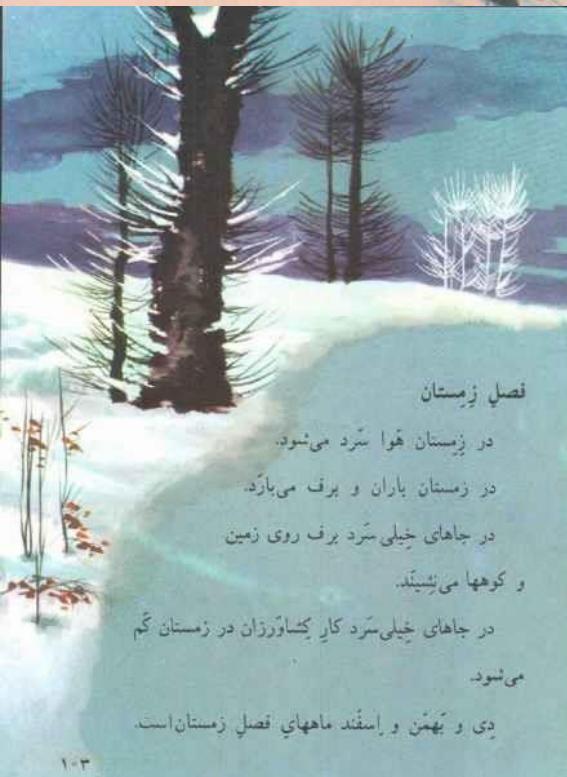
۱۰۲

فصل پاییز

در پاییز هوا کم کم سرد می شود.
در پاییز بَرگ بیشتر درختها زرد می شود.
در پاییز بَرگهای زرد درختها می بیزند.
بسیاری از یکساوِرَزان در پاییز گُنمُ و جُو
می کارند.
مهر و آبان و آذر ماههای فصل پاییز است.
روز آولیٰ مهرماه دستان باز می شود.

۱۰۲

فصل زمستان

در زمستان هوا سرد می شود.
در زمستان باران و برف می بارد.
در جاهای خیلی سرد برف روی زمین
و کوهها می شیند.
در جاهای خیلی سرد کار یکساوِرَزان در زمستان کم
می شود.
دی و بهمن و اسفند ماههای فصل زمستان است.

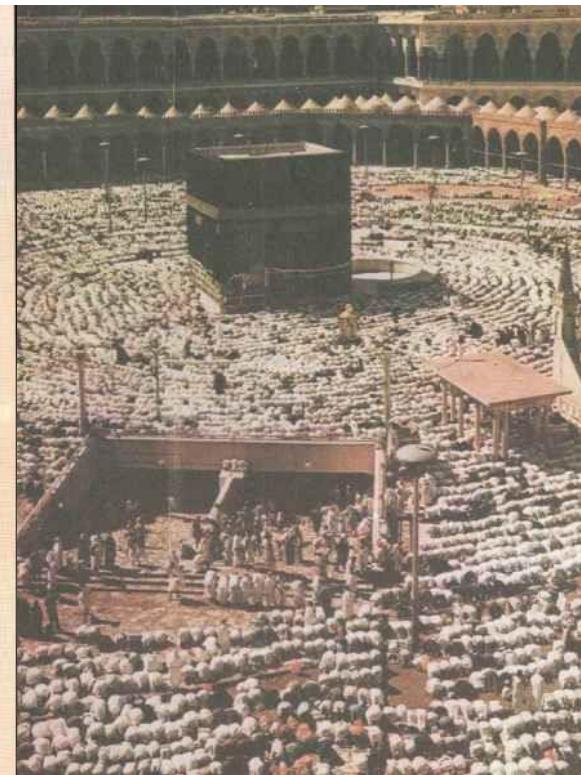
۱۰۳

عید قربان

هر سال، مسلمانانی که توانایی دارند، از همه جای دنیا به زیارت خانه خدا می‌روند. خانه خدا یا کعبه در شهر مکه است. مسلمانان در مکه مراسم حج به جا می‌آورند. مراسم حج چند روز طول می‌کشد. در یکی از این روزها، گوسفند یا شتر با گاوی را در راه خدا قربانی می‌کنند. برای همین است که نام این روز را عید قربان گذاشته‌اند.

هر سال در این روز، مسلمانان در مکه جمع می‌شوند تا هفتگی خود را به همه دنیا ایشان نقدند.

عید قربان از عیدهای بُرگ ما مسلمانان است.

۱۰۴

آزادی

برندگان از این درخت به آن درخت می‌پرند. آواز می‌خوانند. برای خود و جووجه‌هایشان لانه درست می‌کنند. به آنها غذا می‌دهند. برندگان از اینکه آزاد هستند، لذت می‌پرند. اما بعضی از مردم آنها را می‌گیرند و در قفس زندانی می‌کنند. برندگانی که در قفس زندانی هستند، نمی‌توانند لانه پسازند و از درختی به درخت دیگر پرند. آنها خود را به در و دیوار قفس می‌زنند تا شاید بتوانند دوباره آزادی را به دست آورند.

همان طور که برندگان برای آزادی خود کلاش می‌کنند و آزادی را دوست دارند، انسان هم دوست دارد آزاد زندگی کنند. آزادی انسان با آزادی برندگان فرق دارد. ما نمی‌توانیم هر طور که دلمان می‌خواهد زندگی کیم. ما آزاد نیستیم هر کاری را که می‌خواهیم، انجام دهیم.

قانون تعیین می‌کند که آزادی ما چه قدر است.

۱۰۵

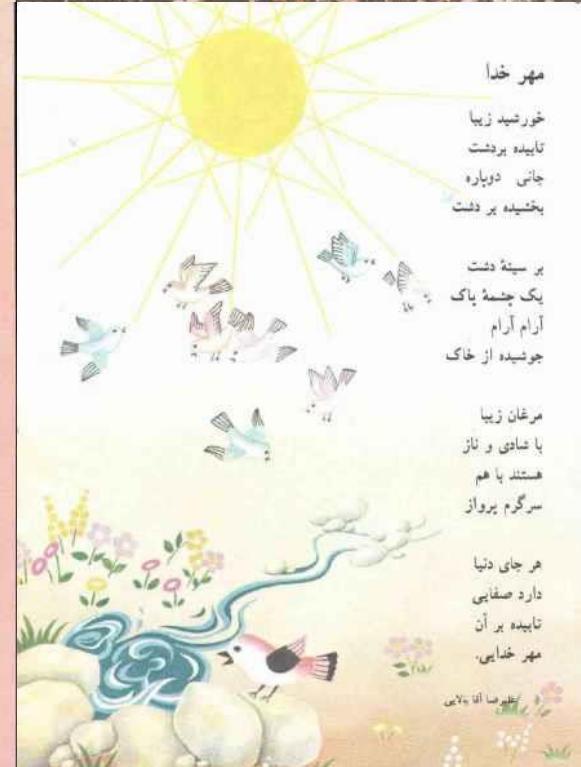
مهر خدا

خوب‌شید زیبا
تابیده بر دشت
جانش دویاره
بختیده بر دشت
بر سینه دشت
یک چشم پاک
آرام آرام
جوشیده از خاک

مرغان زیبا
با عادی و ناز
فشنده با هم
سرگرم پرواز

هر جای دنیا
دارد صفاتی
تابیده بر آن
مهر خدایی.

ظفرها آنا به ای

انقلاب اسلامی ایران

سال هزار و سیصد و پنجاه و هفت بود. مردم مُسلمان ایران، از ظلم شاه بسیار ناراحت بودند. در آن زمان، امام خمینی از ایران دور بود. مردم می خواستند به رهبری امام خمینی، شاه را از کشور بیرون کنند. آنها استقلال، آزادی، چُمهوری اسلامی می خواستند. برای رَسیدَن به این هدف، در خیابانها راهپیمایی می کردند. شبها هم روزی باع خانه‌ها اللهُ اکبر می گفتند.

شاه می خواست مردم را سرکوب کند. دستور داد در روز ۱۷

شَهْرِبُور، هزاران نفر از مرد و زن و بچه را به گلوله بستند. اما مردم بیشتر خشنگی شدند و در همه جای ایران انقلاب کردند. شاه هم مجبور شد از کشور فرار کند.

چند روز پس از فرار شاه، امام خمینی به ایران بازگشت. مردم بسیار خوشحال شدند. دسته دسته از شهروها و روسناها برای دیدن امام خمینی به تهران آمدند. امام خمینی برای مردم سخنرانی کرد. در روز ۲۲ بهمن ماه انقلاب اسلامی ایران پیروز شد.

هر سال، ما این روز بزرگ را جشن می کیریم. روز ۲۲ بهمن، روز پیروزی انقلاب اسلامی ایران است.

